

HELLENIC REPUBLIC
MINISTRY OF

DEVELOPMENT AND INVESTMENTS

**GENERAL SECRETARIAT OF
COMMERCE &
CONSUMER'S PROTECTION
GENERAL DIRECTORATE FOR
MARKET
DIRECTION OF TRADEMARKS**

Athens, 24/04/2020

**KANNING SQUARE
10181-ATHENS
HELLAS**

TO:

Fax : 210- 3846523

**WORLD INTELLECTUAL
PROPERTY ORGANIZATION**

**SUBJECT: INVALIDATION OF THE INTERNATIONAL REGISTRATION
“ANOPYRIN” NR 999045.**

Dear sir or madam,

We would like to inform you, that the effects of the international registration “ANOPYRIN” are invalidated in Greece. We inform you also that:

- (i) the invalidation has been pronounced by the Administrative Trade Marks Committee.
- (ii) the invalidation is no longer subject to appeal.
- (iii) the international registration number is Nr. 999045.

the name of the holder is ZENTIVA, a.s. and address is Einsteinova 24 SK-851 01

Bratislava (SK)

- (iv) invalidation is for all goods and services
- (v) the invalidation was pronounced on April 9th 2019 and the effective date is April 30th 2019.

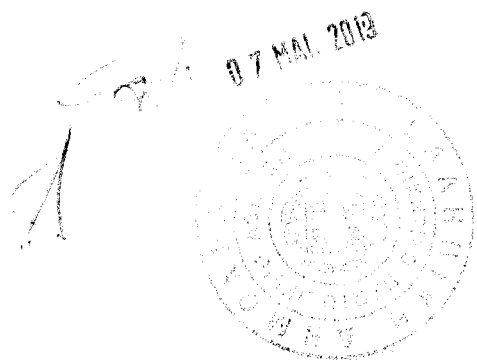
We also send you in annex, in Greek language, the decision Nr 5848/2019 of the Administrative Tribunal of Athens (1st Instance), which has accepted the request for invalidation Nr 121/16.07.2010 and cancelled the international registration Nr 999045, and also a certificate issued by the Administrative Tribunal of Athens (1st Instance), that there was no appeal against the invalidation of the aforementioned international registration, during the 90 days that followed the reception of this decision by the holder.

Yours Sincerely

Head of the Deposition of Trademarks Dpt.

Mrs Athanasopoulou Georgia

Αριθμός απόφασης 5848/2019

ΓΑΚ 6033/2012

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Τμήμα 17^ο Τριμελές

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Οκτωβρίου 2018, με δικαστές τους: Μαρία Δεδούση, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Ηλία Κατσούλη (Εισηγητή) και Μαρία-Άννα Τσαλιαγκού, Πρωτοδίκες Δ.Δ., και γραμματέα την Χρυσούλα Κοντογιάννη, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την από 20.3.2012 κατατεθείσα προσφυγή,

της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «ZENTIVA A.S.», με έδρα τη Σλοβακία (Nitrianska 100, SK-920 27 Hlohovec), νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου, Ηλία Λούβη,

κατά: 1) του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, ο οποίος δεν παραστάθηκε και 2) της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «BAYER AKTIENGESELLSCHAFT», με έδρα το Λεβερκούζεν Γερμανίας, όπως εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε.

Στη δίκη παρεμβαίνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «BAYER INTELLECTUAL PROPERTY GMBH», με έδρα τη Γερμανία (Alfred-Nobel-Str. 10, 40789 Monheim an Rhein), νομίμως εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Μαρίας-Μιρέλας Καστριώτη.

Το Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε τη νόμιμη κλήτευση των καθ' ων η προσφυγή (βλ., αντίστοιχα, τα από 6.9.2017 και 12.9.2017 αποδεικτικά επίδοσης των ΚΛ27694/2017 και ΚΛ27697/2017 κλήσεων), προχώρησε στη συζήτηση της υπόθεσης χωρίς αυτοί να είναι παρόντες.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι που παραστάθηκαν ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Η κρίση του είναι η εξής:

Αριθμός απόφασης 5848/2019

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (Α' 1231977) και η οποία και κατά τα λοιπά έχει ασκηθεί παραδεκτως, η προσφεύγουσα αλλοδαπή εταιρεία ζητεί την ακύρωση της 6968/28.12.2011 απόφασης της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων (στο εξής Δ.Ε.Σ. ή Επιτροπή) του Υπουργείου Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (ήδη Οικονομίας και Ανάπτυξης), με την οποία έγινε δεκτή η 121/16.7.2010 τριτακοπή της δεύτερης καθ' ης (δικαιούχου, κατά τον χρόνο αυτό, πληθώρας σημάτων με την ένδειξη «Aspirin», «ASPIRIN» ή ΑΣΠΙΡΙΝΗ) κατά της 3354/2010 απόφασης της Επιτροπής. Με την τελευταία απόφαση είχε γίνει δεκτή η 37757 δήλωση της προσφεύγουσας περί καταχώρισης του 999045/4.2.2009 διεθνούς σήματος «Anopyrin», προς διάκριση φαρμάκων - φαρμακευτικών παρασκευασμάτων για τον άνθρωπο (κλάση 5).

2. Επειδή, η κρινόμενη προσφυγή στρέφεται απαραδέκτως κατά της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «BAYER AKTIENGESELLSCHAFT», καθόσον στην παρούσα δίκη νομιμοποιείται παθητικώς μόνο το Ελληνικό Δημόσιο, όργανο του οποίου εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης (άρθρα 25 και 65 του ΚΔιοικΔικ).

3. Επειδή, στο άρθρο 22 του ν. 2239/1994 «περί σημάτων» (Α' 152) ορίζεται ότι: «1. Το επί του σήματος δικαίωμα είναι μεταβιβάστο εν ζωή ή αιτία θανάτου, ανεξάρτητα από τη μεταβίβαση της επιχειρήσεως. 2. [...] 3. Η μεταβίβαση έχει ισχύ έναντι των τρίτων μόνο μετά την καταχώριση αυτής στο βιβλίο σημάτων. [...] 4. Επί μεταβιβάσεως σήματος κατά το χρονικό διάστημα που η υπόθεση είναι εκκρεμής ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή των αρμόδιων διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο ειδικός ή ο οιονεί καθολικός διάδοχος δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση. [...]». Εν προκειμένω, μετά την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής (20.3.2012) και πριν τη συζήτησή της (9.10.2018), σειρά σημάτων με την ένδειξη «aspirin», «ASPIRIN» ή «ΑΣΠΙΡΙΝΗ» (μεταξύ αυτών το 8828/12.10.1932 λεκτικό σήμα

Αριθμός απόφασης 5848/2019

«Aspirin», το 114686/16.6.1993 λεκτικό σήμα «ΑΣΠΙΡΙΝΗ» και το 101528/17.11.1993 λεκτικό σήμα «ASPIRIN/ΑΣΠΙΡΙΝΗ») μεταβιβάσθηκε από την αλλοδαπή εταιρεία «BAYER AKTIENGESELLSCHAFT» στην αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «BAYER INTELLECTUAL PROPERTY GMBH», οι μεταβιβάσεις δε αυτές καταχωρήθηκαν στο βιβλίο σημάτων, αντίγραφο των σχετικών αποσπασμάτων του οποίου περιλαμβάνεται στη δικογραφία [βλ. ενδεικτικά τις 38079/30.3.2017(7.4.2017), 38085/30.3.2017(7.4.2017) και 38080/30.3.2017(7.4.2017) καταχωρίσεις, που αναφέρονται, αντίστοιχα, στα προαναφερόμενα 8828/12.10.1932, 114686/16.6.1993 και 101528/17.11.1993 σήματα]. Συνεπώς, με έννομο συμφέρον (και εν γένει παραδεκτώς, βλ. τις 9146B'/22.5.2018 και 9145B'/22.5.2018 εκθέσεις επίδοσης) η τελευταία εταιρεία παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης.

4. Επειδή, ο προαναφερόμενος ν. 2239/1994, με τον οποίο ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40), ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 1 ότι: «Θεωρείται σήμα κάθε σημείο επιδεκτικό γραφικής παραστάσεως, ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από εκείνα άλλων επιχειρήσεων», στο άρθρο 4, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση: α) εάν ταυτίζεται με προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες, για τα οποία το σήμα έχει δηλωθεί, ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα, β) εάν, λόγω της ταυτότητας με το προγενέστερο σήμα και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ταυτότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού, ο οποίος περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισής του με το προγενέστερο σήμα, γ) [...] 2. Ως "προγενέστερα σήματα" κατά τον παρόντα νόμο νοούνται: α) τα σήματα,

συμπεριλαμβανομένων των κοινοτικών, τα οποία έχουν καταχωρηθεί πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της δηλώσεως του σήματος [...]».

5. Επειδή, στη δέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 89/104 αναφέρεται ότι «η προστασία που παρέχει το καταχωρισμένο σήμα, της οποίας σκοπός είναι ιδίως η διασφάλιση της αρχικής λειτουργίας του σήματος, είναι απόλυτη σε περίπτωση ταυτότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών [...] η προστασία ισχύει επίσης σε περίπτωση ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών [...] η έννοια της ομοιότητας πρέπει οπωσδήποτε να ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο σύγχυσης [...] ο κίνδυνος σύγχυσης, η εκτίμηση του οποίου εξαρτάται από πολυάριθμους παράγοντες, και ιδίως από το κατά πόσον είναι γνωστό το σήμα στην αγορά, από την ενδεχόμενη συσχέτιση με το χρησιμοποιούμενο ή καταχωρισμένο σημείο, από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, αποτελεί την ειδική προϋπόθεση της προστασίας» (ΣτΕ 2943/2013).

6. Επειδή, κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 περ. β' του ν. 2239/1994, με την οποία μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 4 παρ. 1 περ. β' της ως άνω οδηγίας, δεν γίνεται δεκτή η καταχώριση σήματος όταν, λόγω της ταυτότητάς του ή της ομοιότητάς του με προγενέστερο σήμα και λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα δύο σήματα, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του κοινού. Κίνδυνος συγχύσεως του κοινού, κατά την έννοια του ιδίου άρθρου, είναι ο κίνδυνος να πιστέψει το κοινό ότι τα επίμαχα προϊόντα ή οι επίμαχες υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις (βλ. αποφάσεις της 12^{ης} Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, σκέψη 33 και της 20^{ης} Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, Nestle κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 32, καθώς και αποφάσεις της 29^{ης} Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Cannon, σκέψη 29, της 22^{ας} Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 17 και της 6^{ης} Οκτωβρίου 2005, C-120/04, Medion,

σκέψη 26). Η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ. απόφαση της 11^{ης} Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, σκέψη 22, καθώς και αποφάσεις Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18, Medion, σκέψη 27, ΓΕΕΑ κατά Shaker, σκέψη 34 και Nestle κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 33). Ειδικότερα, η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως εξαρτάται, μεταξύ άλλων παραγόντων, και από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων και μεταξύ των δηλουμένων προϊόντων ή υπηρεσιών, καθώς και από το εύρος της φήμης και την ένταση του, εγγενούς ή αποκτηθέντος με τη χρήση, διακριτικού χαρακτήρος του προγενεστέρου σήματος (απόφαση της 24^{ης} Μαρτίου 2011, C-552/09 P, Ferrero SpA κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 64). Εξάλλου, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, καθόσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα εν λόγω σήματα, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Συγκεκριμένα, από το γράμμα του άρθρου 4 παρ. 1 περ. β' του ν. 2239/1994, που χρησιμοποιεί την διατύπωση «υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού», προκύπτει ότι ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών προσλαμβάνει τα σήματα παίζει καθοριστικό ρόλο για την συνολική εκτίμηση του εν λόγω κινδύνου. Ο μέσος καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως όλον και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις SABEL, σκέψη 23 και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25, καθώς και την απόφαση της 28^{ης} Απριλίου 2004, C-3/03 P, Matratzen Concord GmbH κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 29) (ΣτΕ 2943/2013, πρβλ. ΣτΕ 4887/1986, 4314/1987, 1084/1994). Εξάλλου, ταυτότητα με προγενέστερο σήμα συνιστά η πιστή ή κατά τα κύρια μέρη αυτού αντιγραφή, ενώ ομοιότητα αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγιση του σήματος προς άλλο σήμα, η οποία σε συνάρτηση με την οπτική και ηχητική εντύπωση που προκαλεί, άσχετα με τις επί μέρους ομοιότητες και διαφορές των δύο σημάτων, είναι δυνατό να δημιουργήσει στον μέσο κοινό καταναλωτή

Αριθμός απόφασης 5848/2019

σύγχυση σχετικά με την προέλευση των προϊόντων από ορισμένη επιχείρηση (ΣΤΕ 583/1982, 4897/1984, 461/1990, 239/1994, 4195/2005).

7. Επειδή, τέλος, στην παράγραφο Α εδάφιο 1 του άρθρου 6 πεντάκις της Διεθνούς Συμβάσεως των Παρισίων του 1883 «περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας», που αναθεωρήθηκε στις Βρυξέλλες (1900), την Ουάσιγκτον (1911), τη Χάγη (1925), το Λονδίνο (1934), τη Λισαβόνα (1958) και τη Στοκχόλμη (1967), και κυρώθηκε δια του ν. 213/1975 (Α' 258), ορίζεται ότι: «Παν σήμα βιομηχανικών ή εμπορικών κανονικώς καταχωρηθέν εις την χώραν προελεύσεως είναι δεκτόν προς κατάθεσιν και θέλει προστατεύεσθαι अपαράλλακτον εις τας άλλας χώρας της Ενώσεως υπό τας επιφυλάξεις του παρόντος άρθρου» (ρήτρα «Telle Quelle Marque»), στη δε παράγραφο Β του ίδιου άρθρου 6 πεντάκις της αυτής Διεθνούς Συμβάσεως ορίζεται ότι τα υπό του άρθρου τούτου προβλεπόμενα εμπορικά και βιομηχανικά σήματα δεν δύνανται να απορριφθούν κατά την καταχώριση ή να ακυρωθούν παρά μόνον σε ορισμένες περιπτώσεις, μεταξύ των οποίων και η περίπτωση κατά την οποία «είναι τοιαύτης φύσεως, ώστε να προσβάλλωσι δικαιώματα αποκτηθέντα παρά τρίτων εν τη χώρα εν η ζητείται η προστασία» (εδ. 1). Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι σήμα που έχει καταχωρηθεί σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη δεν γίνεται δεκτό προς κατάθεση στην Ελλάδα, όταν θίγει δικαιώματα τρίτων, θέμα το οποίο κρίνεται κατά τον ελληνικό νόμο (ΣΤΕ 2650/1996, πρβλ. ΣΤΕ 3014/2009, 3093/1984).

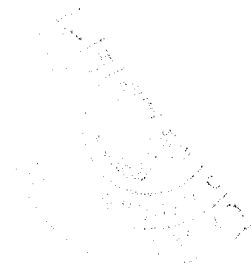
8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την από 4.2.2009 δήλωσή της προς το τότε Υπουργείο Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η προσφεύγουσα ζήτησε να γίνει δεκτό προς κατάθεση (επέκταση) το με αριθμό 37757(999045) διεθνές λεκτικό σήμα «Anopyrin», για διάκριση προϊόντων της κλάσης 5 (Φάρμακα, Φαρμακευτικά παρασκευάσματα για τον άνθρωπο). Ειδικότερα, το εν λόγω σήμα αποτελείτο από τη λέξη «Anopyrin», με κεφαλαίο τον πρώτο και πεζούς τους υπόλοιπους λατινικούς χαρακτήρες. Το σήμα αυτό έγινε δεκτό με την

Αριθμός απόφασης 5848/2019

3354/2010 απόφαση της Επιτροπής. Η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «BAYER AKTIENGESELLSCHAFT», δικαιούχος, κατά τον χρόνο αυτό, πληθώρας σημάτων με την ένδειξη «Aspirin», «ASPIRIN» ή «ΑΣΠΙΡΙΝΗ», μεταξύ των οποίων τα προαναφερόμενα 8828/12.10.1932 λεκτικό σήμα «Aspirin» (με κεφαλαίο τον πρώτο και πεζούς τους υπόλοιπους λατινικούς χαρακτήρες), 114686/16.6.1993 λεκτικό σήμα «ΑΣΠΙΡΙΝΗ» και 101528/17.11.1993 λεκτικό σήμα «ASPIRIN/ΑΣΠΙΡΙΝΗ», προς διάκριση φαρμάκων (κλάση 5), άσκησε κατά της προαναφερόμενης 3354/2010 απόφασης της Δ.Ε.Σ. την 121/16.7.2010 τριτανακοπή ενώπιον της Επιτροπής, με την οποία ζήτησε να μην γίνει δεκτό το ανωτέρω σήμα, προβάλλοντας ότι τα σήματά της είναι σήματα φήμης και τα προϊόντα της κυκλοφορούν ευρύτατα σε πολλές χώρες του κόσμου, ότι το τριτανακοπτόμενο σήμα κατατέθηκε κακόπιστα και αποτελεί παραποίηση και απομίμηση των προγενέστερων σημάτων της, λόγω δε της ηχητικής και οπτικής τους ομοιότητας υφίσταται αναπόφευκτος κίνδυνος δημιουργίας σύγχυσης στο κοινό ως προς την προέλευση των παραγόμενων παρόμοιων φαρμακευτικών προϊόντων από τη μία ή την άλλη των επιχειρήσεων. Με την 6968/28.12.2011 απόφαση (προσβαλλόμενη), η Δ.Ε.Σ. έκανε δεκτή την τριτανακοπή, με την αιτιολογία ότι το μεταγενέστερο σήμα της προσφεύγουσας και τα προγενέστερα σήματα της τριτανακόπτουσας, προοριζόμενα να διακρίνουν παρόμοια φαρμακευτικά προϊόντα, παρουσιάζουν ηχητική και οπτική ομοιότητα, τέτοια που να καθίσταται αναπόφευκτη η δημιουργία κινδύνου συγχύσεως του κοινού ως προς τη διάκριση των προϊόντων, ενώ, περαιτέρω, δέχθηκε ότι το σήμα της τριτανακόπτουσας αποτελεί σήμα φήμης, απολαμβάνοντας, για τον λόγο αυτό, αυξημένη προστασία.

9. Επειδή, ήδη, η προσφεύγουσα, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως αυτή αναπτύσσεται με το από 12.12.2018 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, καταρχάς, ότι τα σήματα δεν ομοιάζουν, καθόσον: α) διαφέρουν κατά τον αριθμό των συλλαβών, β) διαφέρουν κατά την ηχητική εντύπωση που προκαλούν, γ) ακόμη και οι

Αριθμός απόφασης 5848/2019

προσομοιάζουσες συλλαβές «PYRIN» και «SPIRIN» διαφοροποιούνται κατά τα γράμματα «S» και «I» των σημάτων της τριτανακόπτουσας και «Y» του δικού της σήματος, το οποίο, περαιτέρω συντελεί και στην εννοιολογική/ετυμολογική διαφοροποίηση των σημάτων, δεδομένου ότι το «PYRIN» παραπέμπει στην ελληνικής προέλευσης λέξη «ΠΥΡΗΝ», ενώ το «SPIRIN» προέρχεται από το «spiracid acid», έναν προγενέστερο όρο για το «salicylic acid» (σαλικυλικό οξύ), από το οποίο προέρχεται η ασπιρίνη και δ) οι καταλήξεις «PYRIN» και «SPIRIN» είναι συνηθισμένες για σήματα που διακρίνουν φαρμακευτικά προϊόντα. Προβάλλει, περαιτέρω, ότι, προκειμένου περί σημάτων που διακρίνουν φαρμακευτικά προϊόντα, ο καταναλωτής επιδεικνύει αυξημένη προσοχή, λόγω της φύσης των εν λόγω προϊόντων, τα οποία πωλούνται αποκλειστικά από φαρμακεία και αφού ο καταναλωτής απευθυνθεί στον φαρμακοποιό και, συνεπώς, μειώνεται καταλυτικά ο κίνδυνος σύγχυσης, καθόσον οι φαρμακοποιοί, με την κατάρτιση που διαθέτουν, είναι σε θέση να πληροφορήσουν και να καθοδηγούν τους καταναλωτές ως προς την αγορά των εν λόγω μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων. Προβάλλει, ακόμη, ότι τα σήματα της τριτανακόπτουσας διακρίνουν κυρίως ένα αντιπυρετικό, αναλγητικό και αντιφλεγμονώδες προϊόν, έτσι ώστε να είναι εντελώς απίθανο ο καταναλωτής που θέλει να αγοράσει ασπιρίνη να παραπλανηθεί και να αγοράσει το δικό της προϊόν. Προβάλλει, εξάλλου, ότι η μακροχρόνια χρήση του όρου «ASPIRIN/ΑΣΠΙΡΙΝΗ» έχει ουσιαστικά οδηγήσει στην αντίληψη αυτού ως κοινόχρηστου (ένδειξη δηλωτικής κατηγορίας προϊόντος) και, τέλος, ότι εξαιτίας της συνύπαρξης του ένδικου σήματος με τα προγενέστερα, τόσο στη χώρα προέλευσης του σήματός της (Σλοβακία), όσο και στη χώρα προέλευσης των σημάτων της τριτανακόπτουσας (Γερμανία), αλλά και σε άλλες χώρες (ενδεικτικά, Αυστρία, Ιταλία), καθίσταται σαφές ότι ουδείς κίνδυνος σύγχυσεως προκύπτει και ότι είναι εφαρμοστέα η ρήτρα «Telle Quelle Marque» που προβλέπεται στο άρθρο 6 πεντάκις της Διεθνούς Συμβάσεως των Παρισίων.

10. Επειδή, αντιθέτως, η παρεμβαίνουσα, νέα δικαιούχος εκ μεταβιβάσεως των σημάτων της τριτανακόπτουσας, με την κρινόμενη παρέμβαση, όπως αυτή αναπτύσσεται με τα από 12.10.2018 και 17.10.2018 κατατεθέντα υπομνήματα, ζητεί την απόρριψη της προσφυγής, προβάλλοντας, καταρχάς, ότι μεταξύ του ένδικου σήματος και των σημάτων της υπάρχει έντονη οπτική και ηχητική ομοιότητα, καθόσον: α) αποτελούνται από τα ίδια σχεδόν σύμφωνα («P», «R», «N») και τονίζονται στην ίδια συλλαβή, β) έχουν κοινά τα γράμματα «A», «P», «I (Y)», «R», «I» και «N» και μάλιστα στην ίδια θέση, και την ίδια κατάληξη («RIN»), γ) οι συλλαβές «PYRIN» και «SPIRIN» δεν γίνονται αντιληπτές ως «ΠΥΡΗΝ» και «spiracid acid», αντίστοιχα, καθόσον ένα σήμα γίνεται αντιληπτό ως σύνολο, δ) συμπίπτουν ως προς το αρχικό γράμμα («A») και την αλληλουχία των γραμμάτων «PY(I)RIN». Προβάλλει, ακόμη, ότι η ένδειξη «ASPIRIN/ΑΣΠΙΡΙΝΗ» αποτελεί κοινό τμήμα όλων των «σημάτων σειράς» των οποίων είναι δικαιούχος, απολαμβάνοντας αυξημένη προστασία έναντι τρίτων σημάτων, και ότι τα σήματά της διαθέτουν έντονη διακριτική δύναμη, απολαμβάνοντας και για τον λόγο αυτό αυξημένη προστασία. Περαιτέρω προβάλλει ότι υπάρχει έντονη ομοιότητα των διακρινόμενων προϊόντων, καθόσον αυτά ανήκουν στην κλάση 5 (φαρμακευτικά προϊόντα), προορίζονται για τον ίδιο σκοπό (θεραπεία παθήσεων του ανθρώπινου οργανισμού), πωλούνται στα ίδια σημεία (φαρμακεία) και απευθύνονται στον ίδιο κύκλο καταναλωτών. Προβάλλει, εξάλλου, ότι όλα τα προοριζόμενα προς διάκριση προϊόντα είναι μη συνταγογραφούμενα, γεγονός που καθιστά αβάσιμο τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι ο καταναλωτής επιδεικνύει αυξημένη προσοχή κατά την αγορά φαρμακευτικών προϊόντων. Τέλος, προβάλλει ότι τα σήματά της αποτελούν σήματα φήμης που απολαμβάνουν αυξημένη προστασία (προσκομίζει σχετικά στοιχεία), και ότι η κατάθεση του σήματος της προσφεύγουσας αντίκειται στην καλή πίστη.

11. Επειδή, το προγενέστερο σήμα «Aspirin» (και τα παρεμφερή «ASPIRIN» και ΑΣΠΙΡΙΝΗ), ανεξαρτήτως του εάν έχει καταστεί σήμα φήμης ή όχι, έχει, πάντως, κατά τα κοινώς γνωστά, έντονο διακριτικό χαρακτήρα, έχοντας

Αριθμός απόφασης 5848/2019

καθιερωθεί στις συναλλαγές, χωρίς, παράλληλα, να έχει καταστεί κοινόχρηστο, καθώς χρησιμοποιείται προκειμένου να διακρίνει συγκεκριμένα προϊόντα. Περαιτέρω, τα αντιπαραβαλλόμενα λεκτικά σήματα («Anopyrin» και «Aspirin») διαφέρουν μεν κατά τον αριθμό των συλλαβών (τέσσερις έναντι τριών, αντίστοιχα), πλην, έχουν όμοιες την αρχική («A») και τελική συλλαβή («rin»), γεγονός που, σε συνδυασμό με το ότι και οι δύο λέξεις τονίζονται στη λήγουσα, επιδρά σημαντικά στη συνολική οπτική και ηχητική εντύπωση που προκαλούν τα δύο σήματα και στον τρόπο αντίληψης αυτών. Ενόψει δε των αναφερόμενων στη σκέψη 6 της παρούσας, η διαφοροποίηση των χαρακτήρων «y» και «i» στις συλλαβές «ry» και «ri», δεν επιφέρει επαρκή διαφοροποίηση ανάμεσα στα δύο σήματα, παραπέμποντας τον μέσο καταναλωτή στις λέξεις «ΠΥΡΗΝ» και «spiracid acid», αντίστοιχα, καθώς, κατά κανόνα, τα σήματα προσλαμβάνονται ως όλον, χωρίς περαιτέρω εξέταση των λεπτομερειών τους. Αντιθέτως, η ομόηχη ακολουθία χαρακτήρων «ryrin» και «ririn» ενισχύει περαιτέρω την ηχητική ομοιότητα των σημάτων. Ακόμη, τα συγκρινόμενα σήματα διακρίνουν προϊόντα της ίδιας κλάσης (φάρμακα, κλάση 5), προοριζόμενα για τον ίδιο σκοπό (θεραπεία παθήσεων του ανθρώπινου οργανισμού) και απευθυνόμενα στον ίδιο κύκλο καταναλωτών, η δε προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει την επικαλούμενη διαφορετικότητα των προϊόντων της, προσκομίζοντας σχετικά στοιχεία. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι, λόγω του έντονου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος «Aspirin» (και των λοιπών συναφών), της ομοιότητας του ένδικου σήματος με το προγενέστερο σήμα της παρεμβαίνουσας και της ομοιότητας των προϊόντων που τα σήματα αυτά προσδιορίζουν, υφίσταται δεδομένος κίνδυνος σύγχυσης του κοινού σχετικά με την προέλευση των προσδιοριζόμενων προϊόντων, κίνδυνος, δηλαδή, να πιστέψει το κοινό ότι τα προϊόντα που διακρίνονται από τα εν λόγω σήματα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση. Για τη στοιχειοθέτηση, δε, του ανωτέρω κινδύνου, δεν λαμβάνονται υπόψη οι φαρμακοποιοί προς τους οποίους απευθύνονται τα φαρμακευτικά παρασκευάσματα, αλλά ο μέσος καταναλωτής, διότι, όπως προκύπτει από τη

Αριθμός απόφασης 5848/2019

διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 εδ. β' του ν. 2239/1994, ο κίνδυνος σύγχυσης που μπορεί να προκαλέσει η ομοιότητα των σημάτων, κρίνεται σε αναφορά με το κοινό (ΣτΕ 2758/2006, ΔΕφΑΘ 341/2016), σε κάθε δε περίπτωση, τα φαρμακευτικά προϊόντα που διακρίνουν τόσο το ένδικο, όσο και τα προγενέστερα σήματα, είναι μη συνταγογραφούμενα. Τέλος, τα προβαλλόμενα ότι, εφόσον το ένδικο σήμα έχει νομίμως καταχωρηθεί σε άλλες χώρες (Σλοβακία, Γερμανία, Αυστρία κ.λπ.), έπρεπε να γίνει δεκτό προς καταχώρηση και στην Ελλάδα δυνάμει της Διεθνούς Συμβάσεως των Παρισίων, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι η αποδοχή του σήματος αυτού θίγει κατά τον ελληνικό νόμο το δικαίωμα τρίτων επί του νομίμως προκατατεθέντος σήματος «Aspirin» και λοιπών συναφών (ΣτΕ 2650/1996). Επομένως, νομίμως η Δ.Ε.Σ. έκανε δεκτή την 121/16.7.2010 τριτανακοπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου λόγων της προσφυγής.

12. Επειδή, κατ' ακολουθία, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, το παράβολο που καταβλήθηκε πρέπει να καταπέσει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 277 παρ. 9 του ΚΔιοικΔικ), και η παρέμβαση πρέπει να γίνει δεκτή. Τέλος, η προσφεύγουσα πρέπει, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα του καθ' ου η προσφυγή και της παρεμβαίνουσας εταιρείας (άρθρο 275 παρ. 1 του ΚΔιοικΔικ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση του καταβληθέντος παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Δέχεται την παρέμβαση.

Απαλλάσσει την προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα του Ελληνικού Δημοσίου και της παρεμβαίνουσας.

Αριθμός απόφασης 5848/2019

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 9.4.2019 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 30.04.2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΔΕΔΟΥΣΗ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

